

Ses Tutanakları

– Feyza Can · 25 Şubat 2013

---

kulaklarıma doldurdum sesini
duymuyorum kimseyi...

yangından ilk kurtarılacak gibi duruyor vakur gülüşüyle karşımda
ekmek kokuyor elleri sıcacık
su veriyor ağaçlara,susuz kalmış kuşlara,kırmızı karıncalara
bütün çiçekçilerde adı geçen sarm'aşık
dört yanı yalnızlıkla çevrili bu rüyada
teslim oluyor ellerim şiir çizgili avucunda

kitap arasında kurutulmuş gül kurusu gibi duruyor vakur gülüşüyle karşımda
iki şekerli çay oluyor demli gözleri
kırılıyor fay hatlarım kâmuran dikiliyorum aynada
narları ayrılıyor gövdemin dokundukça hükümran elleri

ucu yırtık siyah beyaz resim gibi duruyor vakur gülüşüyle karşımda
parmaklarını çıtlatırken gece tavansız kalıyorum
ağzından düşen her kelimeyi Fransızca öpüyorum
bir orman yanıyor dudaklarımda
bulutları içiyorum
bileklerimdeki parmak izlerine kırmızı jilet sürüyorum
mor bir ıslık dolanıyor boynumda soğuyorum
dibindeki yangını bile bile dalıyorum ırmağına
küllerimi denizlere emanet ediyorum

idam mangası gibi dizilmiş şehirler aramızda
hangisi vuruyor bu vuslatı faili meçhul
dipdiri duruyor iştahlı günah aşkın her çağında
yusuf'un yırtılan,ateş'ten gömleği sırtımızda
ellerimiz yanık buzul

...

ben kırılır sen içimde kalırsın
cesedim ruhuma ağır gelir

susarsa sesin...

Okan Kilit'e teŖekkürlerimle.